

[Aase Olesen]

Det, der bliver hovedproblemet, er vel spørgsmålet om, hvordan vi skal tackle ønsket om et socialt kriterium til en førtidspension, og dér er det vel ikke alene et spørgsmål om, hvor man skal sætte aldersgrænsen, om den skal være 55 år eller vi skal længere ned, om man måske overhovedet ikke skal have nogen aldersgrænse. Det bliver også et spørgsmål om at vurdere konsekvenserne af en aldersbegrænsning, og når jeg siger det, er det, fordi vi i det radikale venstre i hvert fald er noget bekymrede over den konsekvens, som det har fået i det socialdemokratiske forslag, punkt 3, hvor man vil begynde at betragte husarbejde som erhvervsarbejde. Jeg kender udmærket godt begrundelsen, og jeg kan godt se, at det sådan set er en konsekvens af det sociale kriterium, men jeg synes nok, at hvis man først i en lovgivning får slået fast, at husarbejde er erhvervsarbejde, så er man ude i noget, som vi ikke på nogen måde kan leve med på andre områder, og man kunne meget nemt risikere, at det fik nogle afsmittende virkninger. Jeg vil i hvert fald meget advare mod det, og derfor vil jeg synes, at det måske i virkeligheden er en så uacceptabel konsekvens af det sociale kriterium, at det meget vel kunne være, at vi skulle prøve at definere denne ret til førtidspension på en anden måde. Jeg forstod egentlig, at CDs ordfører var lidt inde på samme tankegang.

På den anden side har jeg ingen bekymringer med hensyn til det, som er påpeget om, at der er en gruppe, man har kaldt unge enker, der bliver stillet ringere ved regeringens forslag. Regeringen siger selv, at der er andre, bedre løsninger end at give dem enkepension, og jeg er helt enig i den betragtning. Der bør ikke være et særligt socialt kriterium, der hedder ung enke, det er jeg enig i, så meget mere som jeg tror, at begrebet som sådant meget hurtigt vil være passé. Kvindernes tilknytning til arbejdsmarkedet er overordentlig stor, selv i den nuværende arbejdsmarkedssituation, og vi må vel sige, ja, det lyder paradoksalt, at enkerne uddør, men altså selve det problem, at der vil være unge, ikke-forsørgede kvinder, er et problem, som i den forstand i hvert fald ikke vil findes om nogle få år, så derfor tror jeg, at det er rigtigt at lave en løsning, som sigter mod fremtiden, hvor vi forudsætter, at både mænd og kvin-

der har en og i denne her sammenhæng lige stor tilknytning til arbejdsmarkedet.

Der er et enkelt problem, som kun en enkelt ordfører har været inde på, og det er spørgsmålet om, at man har fraveget betænkningens anbefaling af aldersgrænsen på de 18 år som nederste grænse og taget 15 år. Jeg forstår godt, at man har ønsket at bevare 15 år, men vi vil da godt i udvalget se på konsekvenserne af det. Det er ikke sikkert, at det kun er positivt, at man har bevaret de 15 år. Der kunne godt tænkes at være negative konsekvenser af det.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Fru Aase Olesens start, hvor der blev hoveret over, at man i det radikale parti ikke havde problemer med at være ordholdende, kan jeg godt forstå. Når man aldrig lover noget til de svage, er det ikke så svært at stå ved det, man har lovet, men jeg synes altså, det var en lidt utidig facon, for hvis man havde haft det sociale sindelag, som man gerne vil give indtryk af udadtil, havde man ligesom vi andre for længst indset, at det er utidigt at lade mennesker leve på den laveste invalidepension, så var man gået med og havde sagt: det skal vi altså have noget gjort ved. Men de radikale vil ikke med, og derfor kan de radikale ikke tillade sig her at prale af, at de ikke har problemer med at være ordholdende.

Jeg skal benytte lejligheden til at sige til ministeren, at jeg er blevet gjort opmærksom på nr. 12, og dermed er det altså således, at der er et førtidspensionsbeløb, der i øjeblikket er på omkring 35.000 kr. om året, men vi skal gentage, at det synes vi er for lavt, både når det drejer sig om regulær invalidepension, og når det drejer sig om førtidspension.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Da SFs forslag om at afskaffe laveste invalidepension var til behandling i folketinget, stillede det radikale venstre og socialdemokratiet i fællesskab et ændringsforslag, der sagde, at vi ønskede den afskaffet i forbindelse med en førtidspensionsreform til ikrafttræden 1. januar 1984, fordi det var det eneste anstændige og realistiske. Det har simpelt